

Sygn. akt XV C 379/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Misiurna

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Kowalczyk - Diaków

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa E. L.

przeciwko J. L.

o zapłatę

I. Oddala powództwo;

II. Zasądza od powódki E. L. na rzecz pozwanego J. L. kwotę 17.184,31 zł (siedemnaście tysięcy sto osiemdziesiąt cztery złote i 31/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. Nakazuje ściągnąć od powódki E. L. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 51.428,26 zł (pięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta dwadzieścia osiem złotych i 26/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt XV C 379/12

UZASADNIENIE

W pozwie w postępowaniu nakazowym z weksla z dnia 20 listopada 2008 roku powódka E. L. domagała się zasądzenia od pozwanego J. L. kwoty 1.430.331,75 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 października 2008 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu powódka wskazała, iż jest remitentem weksla własnego z wystawienia J. L., na kwotę 1.430.331,75 złotych z terminem płatności w dniu 20 października 2008 roku, z miejscem płatności w G.. Powódka podniosła, iż wezwała pozwanego do zapłaty sumy wekslowej, lecz wezwanie to pozostało bez odpowiedzi, wobec czego zasadnym było skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego.

W dniu 26 listopada 2008 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powódki kwotę 1.430.331,75 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 października 2008 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu lub aby wniósł w tym terminie zarzuty. Nakaz zapłaty nie został przez pozwanego podjęty w terminie pod adresem wskazanym w pozwie w L. przy ul. (...), przesyłka została pozostawiona w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia na dzień 24 grudnia 2008 roku. Wobec powyższego w dniu 9 stycznia 2009 roku nakaz zapłaty uprawomocnił się. Po nadaniu klauzuli wykonalności został wydany powodowi.

Pozwany J. L. w dniu 20 stycznia 2010 roku złożył, uzupełniony pismem z dnia 17 marca 2010 roku, wniosek o uchylenie nakazu zapłaty z dnia 26 listopada 2008 roku. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż w dacie wniesienia przez

powódkę pozwu, w dacie wydania nakazu zapłaty oraz w dacie jego doręczenia nie zamieszkiwał w Polsce, ponieważ na stałe mieszka w USA od 2003 roku. Zarzucił także, że mimo różnych nazwisk w dacie wniesienia pozwu strony były małżeństwem i razem mieszkały w USA, zaś pozwany już przed wytoczeniem tego powództwa w Sądzie Okręgowym w Lublinie wniósł pozew o rozwiązanie małżeństwa stron bez orzekania o winie (k. 69 kopia pozwu bez daty, 70-73 odpowiedź pełnomocnika E. L. na zarządzenie z 17 lipca 2008r.) Pozwany wykazał także stosownymi dokumentami, że lokal mieszkalny w L. przy ul. (...) sprzedał w dniu 1 lutego 2002r. a wymeldował się z tego adresu z dniem 17 maja 2005r. (k. 96)- o czym powódka wiedziała wnosząc pozew w listopadzie 2008r. .

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2010 roku Sąd okręgowy w Gdańsku uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 26 listopada 2008 roku na podstawie art. 492¹ §1 k.p.c., następnie zarządził doręczenie pozwanemu odpisu pozwu i skierował sprawę na rozprawę.

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 16 marca 2011 roku (k.221- 222) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż kwestionuje przedstawiony przez powódkę weksel własny z dnia 31 grudnia 2006 roku, gdyż nigdy nie wystawiał takiego weksla na rzecz powódki, nigdy nie podpisywał na rzecz powódki wypełnionego przez inną osobę weksla ani weksla in blanco. Wskazał następnie, iż w dacie 31 grudnia 2006 roku J. L. i E. L. formalnie byli jeszcze małżeństwem, ale stosunki między nimi były już bardzo zaburzone, z tego względu niemożliwym było, aby pozwany podpisał weksel na taką kwotę. Pozwany podniósł, iż między stronami nigdy nie istniało jakiegokolwiek zobowiązanie opiewające na kwotę 1.430.331,75 złotych, że nie wiedział, skąd na wekslu widniała kwota 1.430.331,75 złotych, ani na jakiej podstawie została ustalona. Pozwany wskazał również, iż jako miejsce płatności weksla został wskazany G., jednakże strony nigdy w G. nie mieszkały ani nie prowadziły żadnej działalności. Pozwany podniósł, iż charakter pisma, jakim wypełniony został weksel nie należy do żadnej ze stron. Na zakończenie pozwany wniósł o informacyjne wysłuchanie powódki na okoliczność ustalenia, w jaki sposób powódka weszła w posiadanie weksla oraz kto i kiedy weksel wypełnił. Nadto powód wniósł o zawieszenie postępowania wskazując na toczące się przed Prokuraturą Rejonową L.-P. w L. sygn. akt 4 Ds. 1222/10 postępowanie dotyczące podrobienia podpisu pozwanego na wekslu, posłużenia się nim w przedmiotowej sprawie oraz podrobienie weksla poprzez wypełnienie jego treści.

Pismem z dnia 23 marca 2011 roku (k. 227-240) powódka ustosunkowała się do odpowiedzi pozwanego na pozew z dnia 11 marca 2011 roku, w którym podtrzymała wszystkie twierdzenia i wnioski zawarte w pozwie.

W uzasadnieniu wskazała, iż w roku 2000 strony zawarły związek małżeński a w roku 2002 powódka została powiadomiona przez pozwanego o jego kłopotach finansowych na kwotę ponad 12 milionów złotych. Zobowiązania te pozwany częściowo pokrył ze sprzedaży otrzymanego spadku oraz posiadanego przez siebie majątku. W roku 2003 pozwany wyjechał do USA pozostawiając powódce pełnomocnictwa do reprezentowania jego udziałów w prowadzonej przez strony w Polsce działalności gospodarczej w postaci spółki cywilnej (...), z zysków z której powódka spłacała pozostałe zobowiązania pozwanego. W roku 2003 powódka wskutek namowy pozwanego sprzedała nieruchomości i dwie restauracje należące do spółki (...). Pozwany zwrócił się do powódki o przesłanie w ramach pożyczki części majątku osobistego powódki. Przelewami i gotówką powódka przekazała pozwanemu jako pożyczkę z jej majątku osobistego łącznie kwotę 380.000 USD, w tym 280.000 USD przelewami bankowymi w dniach : 14.06.2004 kwotę 200 tys. USD ; 15.09.2004r. kwotę 50 tys. USD ; 22.03.2006r. kwotę 30 tys. USD a 100 tys. USD gotówką . W roku 2006 pozwany na okres Świąt Bożego Narodzenia i Sylwestra przyleciał do Polski i poprosił powódkę o przesłanie mu do USA pieniędzy ze sprzedaży należącego do powódki samochodu M. (...) . Poinformował również powódkę o podjęciu bez jej zgody i wiedzy kwoty około 400.000 USD ze wspólnego konta stron. W trakcie pobytu w Polsce pozwany wystawił na rzecz powódki weksel opiewający na kwotę 1.430.331,75 złotych stanowiącą równowartość w złotych kwot przekazanych pozwanemu przez powódkę tytułem pożyczki. Powódka wskazała, iż przekazanie weksla miało miejsce w obecności świadka M. M.. Powódka dalej wskazała, iż w roku 2007 pozwany wniósł w USA pozew o rozwód, który wobec groźby podziału majątku wycofał. Kolejny pozew rozwodowy pozwany wniósł w roku 2008 do Sądu Okręgowego w Lublinie. Następnie powódka podniosła, iż swój dług powód uznał pismem elektronicznym z dnia

1 maja 2008 roku, oraz że w przypadku gdyby Sąd uznał, iż weksel nie pochodzi od powoda, przysługuje jej roszczenie o zwrot pożyczki. W kolejnym piśmie z dnia 23.11.2011r. w toku sprawy (k.365-369) powódka wskazała ,że weksel załączony do pozwu był wekslem gwarancyjnym i został wystawiony w celu zabezpieczenia udzielonych przez powódkę pozwanemu pożyczek i w razie hipotetycznej nieważności weksla przysługuje jej roszczenie ze stosunku podstawowego – umowy pożyczki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 lipca 2000 roku strony zawarły związek małżeński przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w L., pozostając przy swoich imionach i nazwiskach. W tym okresie do roku 2004 strony prowadziły na terenie Polski działalność gospodarczą. W roku 2003 pozwany J. L. wyjechał na stałe do USA, natomiast powódka kontynuowała działalność gospodarczą w Polsce w postaci spółki cywilnej zawartej z mężem pod firmą (...).

W dniu 30 grudnia 2003 roku strony zawarły w formie aktu notarialnego umowę o wyłączenie wspólności ustawowej. okoliczności bezsporne

Strony w latach 2004 – 2006 posiadały w bankach polskich i zagranicznych własne rachunki , do których drugi współmałżonek miał pełnomocnictwo. Na rachunkach tych strony zakładały lokaty bankowe w dolarach , lokaty te były przenoszone między rachunkami obu stron. Bezsprene także powódka w imieniu własnym i reprezentując pozwanego dokonała sprzedaży należącej do obojga nieruchomości w L. przy ul. (...) za cenę 1.150.000zł - co miało miejsce w okresie 24 marca 2004(umowa przedwstępna k. 323) i 1 czerwca 2004r. (umowa sprzedaży k. 325) Zgodnie z treścią w/w umów część ceny została przez zbywców przeznaczona na spłatę hipotek , natomiast kwota 850.000 zł miała być płatna do 31 maja 2004r. Wpłata kwoty 850.000 zł w czerwcu 2004r. na rachunek pozwanego i przewalutowanie jej na USD potwierdza wyciąg z rachunku pozwanego k. 387, przelewy z rachunku pozwanego na rachunek powódki w USD w roku 2004 również są potwierdzone wyciągami bankowymi k. 392,393, k.419 Bezsprene między stronami dochodziło do przepływu pieniędzy z różnych tytułów na różne konta , zarówno w walucie polskiej i dolarach USA – z działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej czy sprzedaży nieruchomości. Strony mimo wprowadzenia rozdzielnosci majątkowej w dniu 30 grudnia 2009 oraz rozwiązania ich małżeństwa przez rozwód wyrokiem z dnia 8 września 2009r. – nie przeprowadziły w Polsce sprawy o podział majątku wspólnego z rozliczeniem nakładów z majątków osobistych, nie przeprowadziły postępowania o rozliczenie pomiędzy współnikami należności i zobowiązań po wystąpieniu ze spółki (...) w dacie 27.05.2004r. (k.474 uchwała współników) . Pozwany już w 2007 roku wniósł sprawę o rozwód w USA , ale się z niej wycofał i następnie wniósł pozew o rozwód do Sądu Okręgowego w Lublinie w połowie roku 2008 , o czym powódka wiedziała co najmniej od 8 lipca 2008 (k.482 pismo w sprawie rozwodowej peł. powódki, k. 494 pismo Sądu Okręgowego w Lublinie) Od roku 2007 strony pozostają w złych stosunkach a spory koncentrują się na sporach o majątek zgromadzony na terenie USA (plik kopii dokumentów sądowych k.431-494)

Dowód: zaświadczenia Banku (...) S. A. w L. k. 339 na wniosek pozwanego k.319, 321 na wniosek powódki , wyciągi z rachunków bankowych pozwanego k. 387-420 , k. 430 informacja Banku (...) S.A. na wniosek pozwanego, przesłuchanie powódki i pozwanego w charakterze stron na rozprawie w dniu 12.08.2011r. k. 327327-336

W dniu 1 lutego 2002 roku pozwany sprzedał lokal mieszkalny położony w L. przy ul. (...), wskazany przez powódkę w pozwie z dnia 20 listopada 2008 roku jako adres jego zamieszkania. W dniu 17.05.2005 r. powód został wymeldowany z pobytu stałego pod ww. adresem.

dowód: umowa sprzedaży z dnia 01.02.2002 r., k. 66-68; zaświadczenie Urzędu Miasta L. z dnia 16.03.2010 r., k. 96

W dniu wniesienia powództwa o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym powódka miała wiedzę, iż pozwany od roku 2005 był wymeldowany spod adresu, który został podany przez nią w pozwie jako adres jego zamieszkania, oraz że zamieszkiwał poza granicami Polski, na terenie USA. Powódka знаła również adres zamieszkania pozwanego na terenie USA, ponieważ jako małżonkowie wspólnie mieszkali do połowy roku 2008r.

dowód:

- wydruk faksu z Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 13.01.2009 roku, k. 75-77,
- pismo powódki z dnia 16 lutego 2009 r. do Sądu Okręgowego w Lublinie, k. 16.02.2009 r., k. 80-85,
- zeznania świadka K. O., k. 588-589

W dniu 8 września 2009 roku Sąd Okręgowy w Lublinie, III Wydział Cywilny Rodzinny w sprawie sygn. akt. III C 1305/08 z powództwa J. L. rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron, bez orzekania o winie.

okoliczności bezsporne

Bezspornym jest ,że złożony do akt sprawy przez powódkę weksel własny z datą wystawienia 31 grudnia 2006r , datą płatności 20 października 2008r., sumą wekslową 1.430.331,75 zł i wskazanym miejscem płatności w G. zawiera autentyczny podpis pozwanego J. L.. Fakt ten został potwierdzony opinią biegłego sądowego z zakresu kryminalistycznej ekspertyzy pisma i dokumentów w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Lublinie w sprawie 4 Ds. 1222/10 z zawiadomienia J. L. o przestępstwo z art. 310 § 1 kk , która to Prokuratura aktualnie dysponuje oryginałem spornego weksla (k. 136 akt sprawy)

Dowód z dokumentu w postaci pisemnej ekspertyzy z zakresu badań dokumentów sporządzonej w sprawie 4 Ds. 1222/10 na zlecenie Prokuratury Rejonowej L. – P. w L. k. 282-306

Dokument pod nazwą weksel zawierający autentyczny podpis pozwanego powstał w ten sposób ,że na autentyczny podpis pozwanego napisany długopisem na kartce papieru został naniesiony druk tekstowy ze słowem WEKSEL za pomocą urządzenia laserowego , monochromatycznego , pracujących w technice termicznego utrwalania tonera , którego rubryki zostały uzupełnione długopisem innego koloru. Prawdopodobnie przedmiotowy weksel został wycięty z większej kartki papieru , zapewne formatu A4, na co wskazuje jego rozmiar , niezgodny z tabelą znormalizowanych formatów papieru. Daty naniesienia podpisu pozwanego J. L. nie można ustalić z uwagi na przekroczenie terminu 18 miesięcy od daty ujawnienia weksla w listopadzie 2008 r. do czasu wykonania opinii w tej sprawie.

Dowód ; opinia pisemna i uzupełniająca (...) Towarzystwa (...) w W. k. 684-692 oraz k. 744-746 oraz opinia pisemna Instytutu Ekspertyz Sądowych im. (...)w K. k.783-796

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na oddalenie w całości z uwagi na fakt ,że weksel złożony do akt sprawy przez powódkę w celu wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym nie jest dokumentem autentycznym pochodzącym od pozwanego, ale dokumentem podrobionym przez osobę o nieustalonej tożsamości , zatem nie istnieje też ważna czynność prawna z udziałem stron , którą przedmiotowy weksel mógł zabezpieczyć. Skoro weksel jest nie jest dokumentem prywatnym pochodzącym od pozwanego lecz uzyskany wbrew woli pozwanego z wykorzystaniem kartki papieru z jego autentycznym podpisem, nie istnieje żaden stosunek podstawowy pomiędzy stronami na zabezpieczenie którego miałyby powstać przedmiotowy weksel.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w oparciu o zeznania pozwanego J. L. przesłuchanego w charakterze strony oraz na podstawie przedłożonych dokumentów prywatnych i urzędowych, a w szczególności na podstawie opinii biegłych z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów. .

Walor wiarygodności Sąd przyznał zeznaniom złożonym przez pozwanego , które uznał za spójne, logiczne i konsekwentne. W ocenie Sądu pozwany wskazywał na rzeczywisty stan rzeczy, szczegółowo przedstawił relacje zachodzące między nim a powódką w okresie poprzedzającym i następnym po wytoczeniu powództwa na podstawie badanego weksla w listopadzie 2008 roku , jak również skutecznie przeprowadził postępowanie dowodowe na

poparcie swojego stanowiska zaprzeczającego , by wystawił i wręczył powódce przedmiotowy weksel. Prawdziwość zeznań powoda została potwierdzona w szczególności dołączonymi do akt sprawy dokumentami, zarówno prywatnymi jak i urzędowymi, wyjaśnienia powoda co do relacji stron , prowadzenia działalności gospodarczej , przepływu środków pieniężnych pomiędzy nimi znajdują również w znacznym stopniu potwierdzenie w zeznaniach świadka K. O. (zeznania k. 588-589)

Sąd uznał za wiarygodne zeznania złożone przez świadka K. O. w zakresie okoliczności związanych ze stosunkami panującymi pomiędzy stronami, zamieszkiwania stron w L. i USA, działalności zawodowej powódki w Polsce i przyczyn, dla których mogła ona być zainteresowana w wytoczeniu pozwu o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym poza sądem innym niż w L. . Z zeznań świadka wynika, iż strony były w L. osobami znanymi, pozwany z racji prowadzonej działalności gospodarczej a powódka z racji zajmowanych stanowisk w życiu zawodowym, w tym przede wszystkim ze względu na zatrudnienie w (...) oraz kandydowaniu na urząd Prezydenta Miasta L.. Odnośnie zaś kwestii związanych z wekslem, świadek nie dysponował wiedzą, którą można by przyjąć za podstawę czynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych.

Sąd na wniosek powódki dopuścił również dowód z zeznań świadka K. M., jednakże jego zeznania uznał za niewiarygodne ze względu na łączące go z powódką bliżej nieokreślone relacje osobiste rodzące przypuszczenie, iż mógł być on zainteresowany w rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy przez Sąd na korzyść powódki.

Sąd odmówił całkowicie przyznania waloru wiarygodności zeznaniom złożonym przez powódkę, w szczególności na okoliczność sporządzenia i wręczenia jej weksla przez powoda. Sąd nie przyznał również waloru wiarygodności zeznaniom powódki na okoliczność istnienia stosunku podstawowego stanowiącego podstawę do wystawienia przez pozwanego na rzecz powódki weksla, aczkolwiek kwestia ta nie miała żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. W związku z dyspozycją art. 6 k.c. z racji uchylecia nakazu zapłaty i przeniesienia postępowania na rozprawę na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, iż weksel nie pochodził od niego, co też w opinii Sądu zostało dowiedzione. Wobec powyższego przyjęta przez stronę powodową koncepcja polegająca na próbie przeniesienia procesu na badanie istniejącego i łączącego strony stosunku podstawowego była bezpodstawna , ponieważ nie można badać stosunku podstawowego łączącego strony skoro przedstawiony weksel nie pochodzi od pozwanego. W ocenie sądu zastrzeżenia co do autentyczności weksla wiążą się nie tylko z jego nietypowym wyglądem , ale również jego treścią. Po pierwsze nietypowe i praktycznie niespotykane w tego typu dokumentach jest położenie podpisu rzekomego wystawcy weksla w prawym górnym rogu kartki papieru , która według dwóch opinii biegłych prawdopodobnie została wycięta z większej kartki formatu A4. Dlatego późniejsze naniesienie druku weksla z uwagi na położenie podpisu ograniczyło się do wolnego pola obok podpisu J. L. , a tytuł dokumentu „WEKSEL” umieszczono pod podpisem. W normalnym toku rzeczy podpis wystawcy znajduje się pod tekstem do którego się odnosi (np. umowy , oświadczenia czy wręcz druku weksla trasowanego czy in blanco) Logicznie rzecz biorąc podpis osoby składającej podpis pod zobowiązaniem finansowym o wysokiej wartości przenoszącej 1 mln zł powinien znajdować się na dole kartki i potwierdzać treść położonego wyżej tekstu zobowiązania w całości. Ponadto wątpliwości budzą inne okoliczności w/w dokumencie będące przedmiotem badania w niniejszym procesie : nie wiadomo kto i kiedy dokument wypełnił , nie wiadomo jak została ustalona kwota zobowiązania, nie wiadomo dlaczego wskazano miejsce płatności weksla w G. , skoro pozwany nie ma żadnych związków z tym miastem, w odróżnieniu od powódki, którą reprezentuje fachowy pełnomocnik z kancelarii w G.. Nie wiadomo też , dlaczego pozwany miałby opatrzyć weksel datą płatności w dniu 20 października 2008r. – a bezspornie przed tym dniem pozwany wniosł do Sądu Okręgowego w Lublinie pozew rozwodowy, o czym powódka wiedział już w lipcu 2008r. . Ponadto w tym miejscu należy zwrócić uwagę ,że powódka wniosła pozew do Sądu Okręgowego w Gdańsku w czasie , kiedy przed Sądem Okręgowym w Lublinie zawisła sprawa rozwodowa w której obie strony zgodnie oświadczały ,że pozwany mieszka w USA od 2003r. W niniejszym postępowaniu powódka wskazała jako adres zamieszkania pozwanego adres w L. – adres mieszkania sprzedanego w 2002r. , z którego wymeldowano pozwanego w roku 2005r. W ocenie sądu nie jest możliwe, aby powódka nie była świadoma tych okoliczności jako żona pozwanego od 2000 roku.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie sporządzone w sprawie weksla opinie, w tym uznał wiarygodność dokumentu w postaci sporządzonej na zlecenie Prokuratury Rejonowej L.- P. w L. ekspertyzie z zakresu badań identyfikacyjnych

pisma ręcznego w postępowaniu przygotowawczym 4 Ds. 1222/10 oraz opinię sporządzoną przez (...) Towarzystwo (...) w W. i Instytut Ekspertyz Sądowych im. (...) w K. w zakresie badania pisma ręcznego i dokumentów. Przedstawione przez biegłych opinie w ocenie Sądu zostały sporządzone w sposób rzetelny, z wykorzystaniem specjalistycznej wiedzy, a ponadto w swojej treści zawierały wyczerpujące i wnikliwe zgodne wnioski. Biegli precyzując odpowiedzi na okoliczności wskazane w tezie dowodowej dokonali niezbędnych ustaleń stwarzających podstawę do przedstawienia obiektywnego stanu rzeczy. Dokonali wnikliwej analizy dokumentu weksla, co stanowiło dla nich podstawę do postawienia konkretnych wniosków. Przyjmując te wszystkie czynności jako podstawę sformułowali wnioski, które stały się dla Sądu podstawą do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Zdaniem Sądu również tok rozumowania przedstawiony przez biegłych należy uznać za logiczny i konsekwentny. Powyższym opiniom Sąd dał wiarę w całości, albowiem biegli w sposób szczegółowy przedstawiali okoliczności, jakie stały się podstawą wniosków w nich wskazanych, odwołując się do konkretnych faktów i przeprowadzonych badań z użyciem specjalistycznego sprzętu. Biegli dysponowali również odpowiednią wiedzą i doświadczeniem predestynującym ich do wydania przedmiotowych opinii- zwłaszcza opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych w K. nie była kwestionowana.

Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 k.p.c., z którego wynika, że dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte. Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować prawdziwość czy autentyczność dokumentów przedstawionych przez pozwanego. Sąd nie uznał prawdziwości i autentyczności przedstawionego przez stronę powodową dokumentu weksla, który był przedmiotem postępowania dowodowego w tej sprawie. Natomiast Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować prawdziwość czy autentyczność pozostałych dokumentów prywatnych przedstawionych przez powódkę, jednakże ich ocena w kontekście przedmiotu sporu jest odmienna aniżeli stanowisko powódki, w szczególności w zakresie istnienia stosunku podstawowego jak również relacji osobistych i finansowych pomiędzy stronami, zwłaszcza istnienie zobowiązania pozwanego z tytułu pożyczek kwoty 380 tys. USD.

Powódka w niniejszej sprawie dochodziła zapłaty kwoty 1.430.331,75 złotych na podstawie weksla własnego wystawionego na jej rzecz przez współmałżonka J. L. w dacie 31 grudnia 2006r.

Zgodnie z twierdzeniami powódki pozwany wystawił na jej rzecz w dniu 31 grudnia 2006 roku weksel gwarancyjny opiewający na kwotę 1.430.331,75 zł. W odpowiedzi na pozew pozwany zarzucił, iż nie wystawił przedmiotowego weksla, wskazana w nim kwota nie miała odzwierciedlenia w jakimkolwiek zobowiązaniu łączącym strony, a miejsce płatności w G. żadnego uzasadnienia w kontekście aktywności prywatnej i zawodowej powódki i pozwanego. Pozwany wskazał również, iż charakter pisma, jakim został wypełniony weksel nie należy do żadnej ze stron. W związku z powyższym, w toku postępowania w przedmiotowej sprawie w pierwszej kolejności należało rozstrzygnąć, czy w istocie weksel pochodził od pozwanego. W przypadku ustalenia pochodzenia weksla od pozwanego, rozstrzygnięcia wymagała kwestia zasadności roszczenia powódki, poprzez zbadanie istnienia pomiędzy stronami stosunku podstawowego na podstawie którego weksel został wystawiony. W ocenie Sądu to stanowisko pozwanego a nie powódki znalazło potwierdzenie w dowodach przedstawionych przez obie strony w niniejszej sprawie. Zgodnie z wnioskami sformułowanymi w niekwestionowanej opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych im. (...) w K. (k. 784-796) Przedstawione w niniejszej ekspertyzie wyniki badań upoważniają do sformułowania następujących wniosków: (-) weksel wskazany w punkcie 1 opinii został sporządzony przez nadrukowanie elementów blankietu weksla techniką druku laserowego, monochromatycznego, na kartkę papieru, na której znajdował się już podpis o treści (...) (...), (-) przedmiotowy weksel prawdopodobnie został wycięty z większej kartki papieru, zapewne formatu A4, na co wskazuje jego rozmiar, niezgodny z tabelą wymiarów znormalizowanych formatów papieru (...).

W opinii Sądu, oprócz powyższej opinii, również szereg innych okoliczności faktycznych wyżej omówionych potwierdza wersję pozwanego, iż przedmiotowy weksel nie został wystawiony przez niego, natomiast w celu spreparowania dokumentu weksla posłużono się kartką z jego autentycznym podpisem.

W opinii Sądu brak było również, na co wskazał także pozwany, logicznego wytłumaczenia dla wskazania w wekslu jako miejsca płatności miejscowości G.. Strony mieszkały oraz prowadziły działalność gospodarczą na terenie L., nie było jakiegokolwiek związku pomiędzy ich życiem prywatnym czy też zawodowym, a określonym w wekslu miejscem

płatności. W toku przeprowadzonego postępowania Sąd ustalił, iż zarówno powódka jak i pozwany z racji prowadzonej działalności gospodarczej oraz zawodowej byli w L. osobami powszechnie znanymi. Powódka w roku 2006 startowała w wyborach samorządowych na urząd Prezydenta Miasta L., strony miały również znajomych wśród sędziów Sądu Okręgowego w Lublinie, przed którym toczyła się sprawa rozwodowa stron od lipca 2008r. (k. 588-589). Z powyższymi uwagami koresponduje również treść złożonego przez powódkę w Sądzie Okręgowym w Gdańsku pozwu, w którym nie wskazano, iż strony są małżeństwem oraz że weksel zabezpiecza pożyczki udzielone w latach 2004-2006w walucie USD, które weksel zabezpieczał.

Okolicznościami poddanymi przez pozwanego w wątpliwość były zarówno daty wystawienia jak i płatności weksla. Pozwany podniósł, iż w dacie wystawienia weksla, tj. 31 grudnia 2006 roku strony formalnie pozostawały w związku małżeńskim, lecz stosunki panujące pomiędzy nimi były już na tyle zaburzone, iż w ocenie pozwanego nie było możliwym, aby w tej dacie wystawił na rzecz powódki weksel na wskazaną kwotę. Wątpliwości Sądu dotyczą również kwestii związanej z wypełnieniem weksla. Strona powodowa w trakcie postępowania zmieniała swoje stanowisko w tej kwestii. Wpierw w piśmie procesowym wskazała, iż pozwany wręczył jej wypełniony weksel (k.227), następnie pełnomocnik powódki oświadczył, iż pozwany wręczył jej weksel in blanco (k.245), który nie był wypełniony, a jedynie podpisany. Podczas rozprawy w dniu 12 sierpnia 2011 roku powódka wyjaśniła, że otrzymała od pozwanego wypełniony weksel, jednakże jego wypełnienie nie nastąpiło w jej obecności (k.328). Niespornym pomiędzy stronami był fakt, iż pismo na wekslu nie należało do żadnej z nich, jednakże w trakcie postępowania strona powodowa nie była w stanie określić, kto ani w jakich okolicznościach to zrobił.

W ocenie Sądu przedmiotowy weksel został sporządzony w celu uzyskania przeciwko pozwanemu nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w Polsce mimo, że zgodnie z przepisami nie mógł być wydany z uwagi na zamieszkiwanie pozwanego poza granicami kraju a prezentowane w toku procesu twierdzenia strony powodowej jakoby weksel pochodził od pozwanego zostały przez niego obalone przeprowadzonymi dowodami. W latach 2000 - 2004 roku strony prowadziły działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej, bez wątplenia dysponowały więc wieloma oryginalnymi dokumentami, na których znajdowały się ich podpisy, strony też miały osobiste i wspólne rachunki bankowe, do których wzajemnie udzielały sobie pełnomocnictw. Powódka w trakcie procesu stanowczo podtrzymywała twierdzenie, iż przedmiotowy weksel miał charakter gwarancyjny i służył zabezpieczeniu jej roszczenia z tytułu udzielonych pozwanemu pożyczek. Na marginesie, abstrahując od powyższych wywodów dotyczących autentyczności weksla, wskazać należy, że powódka nie wykazała źródła pochodzenia środków przelanych na rachunki w USA w łącznej kwocie 280.000 USD. Twierdzenia powódki, że był to jej majątek osobisty nie miały żadnego pokrycia w przedstawionych dowodach przelewów bankowych. Określenie tytułu tych przelewów jako „pożyczki” było jednostronnym oświadczeniem powódki na zwyczajowe żądanie banku, powódka nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów na pochodzenie tych środków z jej majątku osobistego, natomiast pozwany wykazał, że źródłem pochodzenia środków była sprzedaż nieruchomości przy ul. (...) w L. i otrzymanie części ceny w wysokości 850.000 zł właśnie w czerwcu 2004r. (wyciąg z rachunku k. 387) Powódka zaś domagała się prowadzenia postępowania dowodowego w celu rozliczenia całej działalności gospodarczej stron w formie spółki cywilnej, osobistej działalności pozwanego w latach 2001- 2006 celem wykazania że istnieją jakieś zobowiązania pozwanego wobec niej (pismo procesowe powódki z 23.09.2011r. z wnioskami k. 365-369, pismo powódki z dnia 11.07.2014rk. 811)

W ocenie Sądu skoro przedstawiony przez powódkę weksel nie pochodzi od pozwanego, jest dokumentem nieautentycznym i nieznanego pochodzenia, nie ma możliwości badania przez Sąd stosunku podstawowego, jako że ów stosunek nie istnieje. Weksel, z racji tego, że nie pochodzi od pozwanego nie może mieć żadnego związku z jakimkolwiek stosunkiem prawnym łączącym pozwanego z powódką. A jeśli powódka ma wymagalne roszczenia majątkowe wobec pozwanego to powinna ich dochodzić we właściwym trybie i przed sądem właściwym rzeczowo i miejscowo, ponieważ Sąd Okręgowy w Gdańsku jest właściwy tylko dla powództwa wytoczonego na podstawie weksla z miejscem płatności w G..

Po pierwsze zauważyć należy, iż zgodnie z poglądem judykatury (...) o wysokości sumy wekslowej decyduje zwykle wysokość roszczenia wierzyciela ze stosunku podstawowego. Istnienie stosunku podstawowego i jego treść jest więc kontekstem, do którego trzeba sięgnąć rekonstruując wolę stron (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2010 r.,

II CSK 296/10, Lex nr 970073). Strona powodowa wskazała, iż weksel służył zabezpieczeniu stosunku podstawowego, jakim miała być umowa pożyczki udzielona przez powódkę pozwanemu. Powódka przedłożyła dokumenty, z których wynikało, iż w latach 2004 do 2006 dokonała na rzecz pozwanego trzech przelewów na łączną kwotę 280.000 USD, w tytule przelewów podając termin pożyczka. W opinii Sądu przedmiotowa kwota w żadnym stopniu nie odnosi się do kwoty zobowiązania wekslowego opiewającego na kwotę 1.430.331,75 zł, a powódka w toku postępowania dowodowego nie była w stanie tego związku w jakikolwiek sposób wykazać.

Po drugie, art. 10 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku prawo wekslowe (Dz. U. 1936, Nr. 37, poz. 282 ze zm.) uprawnia dłużnika wekslowego (oraz wierzyciela, o czym powyżej) do obrony swoich praw przez odwołanie się w drodze wyjątku do stosunku osobistego łączącego wystawcę weksla i remitenta w drodze zarzutów dopuszczonych przez prawo wekslowe. Przy wykładni art. 10 prawa wekslowego należy zwrócić uwagę, że przepis ten odnosi się wyłącznie do weksli in blanco, a podstawą zarzutu opartego o ten przepis może być jedynie niezgodne z porozumieniem wypełnienie takiego weksla (niezpełnego w chwili wystawienia). Przepis odwołuje się zatem do przesłanki w postaci rodzaju wystawionego weksla (in blanco) i pośrednio momentu wystawienia. Brak jest w nim natomiast jakiegokolwiek odesłania do kwestii związanych z chwilą wystawienia weksla (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2008 r., V CSK 71/08, LEX 485921). Strona powodowa oświadczyła, iż weksel w chwili jego wydania przez pozwanego powódce był wypełniony, stanowił więc weksel własny.

Mając na uwadze powyższe względy powództwo o zapłatę kwoty 1.430.331,75 zł należało oddalić w całości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na fakt, iż stroną przegrywającą niniejszy proces była strona powodowa, to na niej spoczywa obowiązek pokrycia kosztów postępowania w całości.

W związku z powyższym Sąd nałożył na powódkę obowiązek zwrotu na rzecz pozwanego kwoty 17.184,31 zł tytułem zwrotu kosztów procesu na którą składają się:

- kwota 14.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.) o czym Sąd orzekł w pkt II sentencji wyroku,
- kwota 17 zł od udzielonego przez pozwanego pełnomocnictwa,
- kwota 2.767,31 zł tytułem wydatków na wynagrodzenie biegłego pokryte z zaliczki pozwanego. Do zwrotu na rzecz pozwanego ze Skarbu Państwa pozostaje kwota 732,69 zł z niewykorzystanej zaliczki na wydatki.

Należało również ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 51.428,26 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, na którą składa się brakująca kwota $\frac{3}{4}$ opłaty stosunkowej od pozwu w wysokości 53.637 zł pomniejszona o kwotę niewykorzystanej zaliczki uiszczonej przez powódkę na wydatki (3.500 zł - 1291,26 zł) w wysokości 2.208,74 zł, o czym orzeczono w pkt III sentencji wyroku.